

כלים לג' – אהלות א:ב

פרק ל – משנה ג

כּוּס שֶׁנִּפְגַּם רְבוֹ, טְהוֹר. נִפְגַּם בּוֹ שְׁלֹשׁ בְּרָבוֹ, טְהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִם מְפִיז הוּא אֶת רַב הַמַּיִם, טְהוֹר. נִקֵּב, וְעָשָׂא בֵּין בְּבַעַץ בֵּין בְּזָפֶת, טְהוֹר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, בְּבַעַץ, טָמֵא, וּבְזָפֶת, טְהוֹר:

פרק ל – משנה ד

צְלוּחִית קִטְנָה שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טָמְאָה. וּגְדוּלָה שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְהוֹרָה. שֶׁל פְּלִיטוֹן שֶׁנִּטְלָה פִּיהָ, טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא סוֹרַחַת אֶת הַיָּד. לְגִינִין גְּדוּלִים שֶׁנִּטְלָה פִּיהוּ, טָמְאִין, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְקַנֵּן לְכַבְּשִׁין. וְהָאֶפְרָכִס שֶׁל זְכוּכִית, טְהוֹרָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲשֶׁרִיד כָּלִים, שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּטָמְאָה, וַיֵּצֵאת בְּטְהוֹרָה:

הדרון עלך מסכת כלים

מסכת אהלות

פרק א – משנה א

שְׁנַיִם טָמְאִים בְּמַת, אֶחָד טָמֵא טָמְאָת שִׁבְעָה וְאֶחָד טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. שְׁלֹשָׁה טָמְאִין בְּמַת, שְׁנַיִם טָמְאִין טָמְאָת שִׁבְעָה וְאֶחָד טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. אַרְבָּעָה טָמְאִין בְּמַת, שְׁלֹשָׁה טָמְאִין טָמְאָת שִׁבְעָה וְאֶחָד טָמֵא טָמְאָת עָרֵב. כִּיצַד שְׁנַיִם. אָדָם הַנוֹגֵעַ בְּמַת, טָמֵא טָמְאָת שִׁבְעָה. וְאָדָם הַנוֹגֵעַ בּוֹ, טָמֵא טָמְאָת עָרֵב:

פרק א – משנה ב

כִּיצַד שְׁלֹשָׁה. כָּלִים הַנוֹגְעִים בְּמַת, וְכָלִים בְּכָלִים, טָמְאִין טָמְאָת שִׁבְעָה. הַשְּׁלִישִׁי, בֵּין אָדָם וּבֵין כָּלִים, טָמְאִין טָמְאָת עָרֵב:

אהלות א:ג – א:ו

פרק א – משנה ג

כִּיצַד אַרְבָּעָה. כָּלִים נֹגְעִין בְּמֵת, וְאָדָם בְּכָלִים, וְכָלִים בְּאָדָם, טְמֵאִין טְמֵאת שְׁבַעָה. הַרְבִּיעִי, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים, טְמֵא טְמֵאת עָרֵב. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, יֵשׁ לִי חֲמִישִׁי, הַשְּׁפוּד הַתְּחוּב בְּאֵהֶל, הָאֵהֶל וְהַשְּׁפוּד וְאָדָם הַנּוֹגֵעַ בְּשְׁפוּד וְכָלִים בְּאָדָם, טְמֵאִין טְמֵאת שְׁבַעָה. הַחֲמִישִׁי, בֵּין אָדָם בֵּין כָּלִים, טְמֵא טְמֵאת עָרֵב. אָמְרוּ לוֹ, אִין הָאֵהֶל מִתְּחַשֵּׁב:

פרק א – משנה ד

אָדָם וְכָלִים מִטְמֵאִין בְּמֵת. חֲמֹר בְּאָדָם מִבְּכָלִים וְכָלִים מִבְּאָדָם. שְׁהַכָּלִים שְׁלֶשָׁה וְהָאָדָם שְׁנַיִם. חֲמֹר בְּאָדָם, שְׁכָל זְמַן שֶׁהוּא בְּאִמְצָע, הוּא אַרְבָּעָה. וְשְׁאִינוֹ בְּאִמְצָע, הוּא שְׁלֶשָׁה:

פרק א – משנה ה

אָדָם וּבְגָדִים מִטְמֵאִים בְּזָב. חֲמֹר בְּאָדָם מִבְּבָגְדִים, וּבְבָגְדִים מִבְּאָדָם. שְׁהָאָדָם הַנּוֹגֵעַ בְּזָב מִטְמֵא בְּגָדִים, וְאִין בְּגָדִים הַנּוֹגְעִין בְּזָב מִטְמֵאִין בְּגָדִים. חֲמֹר בְּבָגְדִים, שְׁהַבְּגָדִים הַנּוֹשְׂאִין אֶת הַזָּב מִטְמֵאִין אָדָם, וְאִין אָדָם הַנּוֹשֵׂא אֶת הַזָּב מִטְמֵא אָדָם:

פרק א – משנה ו

אָדָם אִינוֹ מִטְמֵא, עַד שֶׁתִּצָּא נַפְשׁוֹ. וְאִפְלוּ מִגִּיד, וְאִפְלוּ גֹוסָס. זֹזְקָ לִיבֹום וּפֹוטר מִן הַיִּבֹום, מֵאֲכִיל בְּתֵרוּמָה וּפֹוסֶל בְּתֵרוּמָה. וְכִן בְּהֵמָה וְחִיָּה אִינֵן מִטְמֵאִין, עַד שֶׁתִּצָּא נַפְשָׁם. הַתְּזוּ רְאִשֵׁיהֶם, אִף עַל פִּי שְׁמֹפְרָכְסִים, טְמֵאִים, כְּגֹון זָנָב שֶׁל לְטָאָה שֶׁהִיא מִפְּרָכְסָת:

אהלות א:ז – ב:ב

פרק א – משנה ז

האברין אין להו שעור, אפלו פחות מכזית מן המת, ופחות מכזית מן הנבלה, ופחות מכעדשה מן השרץ, מטמאין טמאתו:

פרק א – משנה ח

מאתים וארבעים ושמונה אברים באדם, שלשים בפסת הרגל, ששה בכל אצבע, עשרה בקרסל, שנים בשוק, חמשה בארכובה, אחד בירך, שלשה בקטלית, אחת עשרה צלעות, שלשים בפסת היד, ששה בכל אצבע, שנים בקנה, ושנים במרפק, אחד בזרוע, וארבעה בכתף. מאה ואחד מזה ומאה ואחד מזה. ושמונה עשרה חליות בשדרה, תשעה בראש, שמונה בצואר, ששה במפתח של לב, וחמשה בנקביו. כל אחד ואחד מטמא במגע ובמשא ובאהל. אימותי, בזמן שיש עליהן בשר כראוי. אבל אם אין עליהן בשר כראוי, מטמאין במגע ובמשא, ואין מטמאין באהל:

פרק ב – משנה א

אלו מטמאין באהל. המת, וכזית מן המת, וכזית נצל, ומלא תרווד רקב, השדרה, והגלגלת, אבר מן המת ואבר מן החי שיש עליהן בשר כראוי, רבע עצמות מרב הבנין או מרב המנין. ורב בנינו ורב מנינו של מת, אף על פי שאין בהם רבע, טמאין. כמה הוא רב מנינו, מאה ועשרים וחמשה:

פרק ב – משנה ב

רביעית דם, ורביעית דם תבוסה ממת אחד. רבי עקיבא אומר, משני מתים. דם קטן שיצא כלו, רבי עקיבא אומר, כל שהוא. וחכמים אומרים, רביעית. כזית רמה, בין חיה בין מתה, רבי אליעזר מטמא כבשרו, וחכמים מטהרים. אפר שרופים, רבי אליעזר אומר, שעורו ברבע, וחכמים מטהרין. מלא תרווד ועוד עפר קברות, טמא, רבי שמעון מטהר. מלא תרווד רקב שגבלו במים, אינו חבור לטמאה:

אהלות בג – בו

פרק ב – משנה ג

אלו מטמאין במגע ובמשא ואינן מטמאין באהל. עץם כשערה, וארץ העמים, ובית הפרס, אבר מן המת, ואבר מן החי שאין עליהו בשר כראוי, השדרה והגלגלת שחסרו. כמה הוא חסרון בשדרה, בית שמאי אומרים, שתי חליות. ובית הלל אומרים, אפלו חליה אחת. ובגלגלת, בית שמאי אומרים, כמלא מקדח. ובית הלל אומרים, כדי שינטל מן החי וימות. באיזה מקדח אמרו, בקטן של רופאים, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, בגדול של לשכה:

פרק ב – משנה ד

הגולל והדופק מטמאין במגע ובאהל, ואינן מטמאין במשא. רבי אליעזר אומר, מטמאין במשא. רבי יהושע אומר, אם יש תחתיהו עפר קברות, מטמאין במשא. ואם לאו, אינן מטמאין במשא. איזהו הדופק, את שהגולל נשען עליו. אבל דופק דופקין, טהור:

פרק ב – משנה ה

אלו שאם חסרו טהורין. כזית מן המת, וכזית נצל, ומלא תרווד רקב, ורביעית דם, ועץם כשערה, ואבר מן החי שחסר עצמו:

פרק ב – משנה ו

השדרה והגלגלת משני מתים, ורביעית דם משני מתים, ורבע עצמות משני מתים, ואבר מן המת משני מתים, ואבר מן החי משני אנשים, רבי עקיבא מטמא, וחכמים מטהרין:

אהלות בז – ג:ג

פרק ב – משנה ז

עצם כשערה שנחלק לשנים, רבי עקיבא מטמא, ורבי יוחנן בן נורי מטהר. אמר רבי יוחנן בן נורי, לא אמרו עצמות כשערה, אלא עצם כשערה. רבע עצמות שנדקדקו ואין בכל אחד ואחד עצם כשערה, רבי שמעון מטהר, וחכמים מטמאין. אבר מן החי שנחלק לשנים, טהור. רבי יוסי מטמא. ומודה שאם נטל חצאים שהוא טהור:

פרק ג – משנה א

כל המטמאין באהל שנחלקו והכניסו לתוך הבית, רבי דוסא בן הרקינס מטהר, וחכמים מטמאין. כיצד. הנוגע בכשני חציי זיתים מן הנבלה או נושאן. ובמות, הנוגע בכחצי זית ומאהיל על כחצי זית, או נוגע בכחצי זית וכחצי זית מאהיל עליו, מאהיל על כשני חציי זיתים, מאהיל על כחצי זית וכחצי זית מאהיל עליו, רבי דוסא בן הרקינס מטהר, וחכמים מטמאין. אבל הנוגע בכחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית, או מאהיל על כחצי זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית, טהור. אמר רבי מאיר, אף בזה רבי דוסא בן הרקינס מטהר, וחכמים מטמאין. הכל טמא, חוץ מן המגע עם המשא, והמשא עם האהל. זה הכלל, כל שהוא משם אחד, טמא. משני שמות, טהור:

פרק ג – משנה ב

מלא תרוד רקב שנתפור בתוך הבית, הבית טמא. ורבי שמעון מטהר. רביעית דם שנבלעה בתוך הבית, הבית טהור. נבלעה בכסות, אם מתכבסת ויוצא ממנה רביעית דם, טמאה. ואם לאו, טהורה, שכל הבלוע שאינו יכול לצאת, טהור:

פרק ג – משנה ג

נִשְׁפָּד בְּאוֹיֵר, אִם הָיָה מְקוֹמוֹ קְטָפְרָס וְהָאֵהִיל עַל מְקַצְתּוֹ, טְהוֹר. הָיָה
אֲשֶׁבֶר, אוֹ שְׁקָרֵשׁ, טָמֵא. נִשְׁפָּד עַל הָאֲסֻקָּה וְהִיא קְטָפְרָס, בֵּין מִבְּפָנִים
בֵּין מִבְּחוּץ, וְהִבִּית מֵאֵהִיל עָלָיו, טְהוֹר. הָיָה אֲשֶׁבֶר אוֹ שְׁקָרֵשׁ, טָמֵא. כֹּל
שְׂבִמָּת, טָמֵא, חוּץ מִן הַשְּׁנִים וְהַשְּׁעָר וְהַצִּפּוֹן. וּבִשְׁעַת חֲבוּרוֹ, הַכֹּל טָמֵא:

אהלות ג:ד – ג:ז

פרק ג – משנה ד

כיצד. המת מבחוץ ושערו בפנים, הבית טמא. עצם שיש עליו כזית
בשר, הכניס מקצתו מבפנים והבית מאהיל עליו, טמא. שני עצמות
ועליהן כשני חצאי זיתים בשר, הכניס מקצתם מבפנים והבית מאהיל
עליהם, טמא. היו תחובים בידי אדם, טהור, שאין חבורי אדם חבור:

פרק ג – משנה ה

איזהו דם תבוסה. המת שיצא מפנו שמינית בחייו ושמינית במותו,
דברי רבי עקיבא. רבי ישמעאל אומר, רביעית בחייו ורביעית במותו,
נטל מזה ומזה רביעית. רבי אלעזר ברבי יהודה אומר, זה וזה כמים.
איזהו דם תבוסה. צלוב שדמו שותת ונמצא תחתיו רביעית דם, טמא.
אבל המת שדמו מנטף ונמצא תחתיו רביעית דם, טהור. רבי יהודה
אומר, לא כי, אלא השותת, טהור. והמנטף, טמא:

פרק ג – משנה ו

כזית מן המת, פתחו בטפח, והמת, פתחו בארבעה טפחים, להציל
הטמאה על הפתחים. אבל להוציא הטמאה, בפותח טפח. גדול מפזית,
כמת. רבי יוסי אומר, השדרה והגלגלת, כמות:

פרק ג – משנה ז

טפח על טפח על רום טפח, מרבע, מביא את הטמאה, וחוצע בפני
הטמאה. כיצד. ביב שהוא קמור תחת הבית, יש בו פותח טפח ויש
ביציאתו פותח טפח, טמאה בתוכו, הבית טהור. טמאה בבית, מה
שבתוכו טהור, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכה להכנס. יש בו פותח
טפח ואין ביציאתו פותח טפח, הטמאה בתוכו, הבית טמא. טמאה
בבית, מה שבתוכו טהור, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכה להכנס.
אין בו פותח טפח ואין ביציאתו פותח טפח, טמאה בתוכו, הבית טמא.

טְמֵאָה בַּבַּיִת, מֵה שְׁבִתוֹכֹו טְמֵא. אֶחָד חוֹר שְׁחַרְרוּהוּ מִיָּם אוֹ שְׁרָצִים,
אוֹ שְׁאֲכָלְתוּ מַלְחָת, וְכֵן מִרְבֵּד שֶׁל אֲבָנִים, וְכֵן סֹאֵר שֶׁל קוֹרוֹת.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל אֶהֱל שְׂאִינוֹ עָשׂוּי בַּיַּדִּי אָדָם, אִינוֹ אֶהֱל.
וּמוֹדָה בְּשִׁקִּיפִים וּבְסֻלְעִים:

אהלות דא – היא

פרק ד – משנה א

מגדל שהוא עומד באויר, טמאה בתוכו, פלים שבעביו טהורים. טמאה בעביו, פלים שבתוכו טהורים. רבי יוסי אומר, מחצה למחצה. היה עומד בתוך הבית, טמאה בתוכו, הבית טמא. טמאה בבית, מה שבתוכו טהור, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכה להכנס. פלים שבינו לבין הארץ, שבינו לבין הכתל, שבינו לבין הקורות, אם יש שם פותח טפח, טמאין. ואם לאו, טהורין. טמאה שם, הבית טמא:

פרק ד – משנה ב

תבת המגדל, יש בה פותח טפח ואין ביציאתה פותח טפח, טמאה בתוכה, הבית טמא. טמאה בבית, מה שבתוכה טהור, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכה להכנס. רבי יוסי מטהר, מפני שהוא יכול להוציאה לחצאים או לשרפה במקומה:

פרק ד – משנה ג

היה עומד בתוך הפתח ונפתח לחוץ, טמאה בתוכו, הבית טהור. טמאה בבית, מה שבתוכו טמא, שדרך הטמאה לצאת ואין דרכה להכנס. היתה מוכני שלו משוכה לאחוריו שלש אצבעות, טמאה שם כנגד הקורות, הבית טהור. במה דברים אמורים, בזמן שיש שם פותח טפח, ואינה יוצאה, והמגדל בא במדה:

פרק ה – משנה א

תנור שהוא עומד בתוך הבית ועינו קמורה לחוץ, והאהילו עליו קוברי המות, בית שמאי אומרים, הכל טמא. ובית הלל אומרים, התנור טמא והבית טהור. רבי עקיבא אומר, אף התנור טהור:

אהלות ה:ב – ה:ה

פרק ה – משנה ב

אַרְבֵּה שְׁבִין הַבַּיִת לְעֵלְיָהּ, וְקִדְרָה נְתוּנָה עָלֶיהָ וְנִקְוָה בְּכוּנִס מִשְׁקָה,
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, הַכֹּל טָמֵא. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, הַקִּדְרָה טָמֵאָה,
וְעֵלְיָה טְהוֹרָה. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אִף הַקִּדְרָה טְהוֹרָה:

פרק ה – משנה ג

הִזְתָּה שְׁלֵמָה, בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, מִצְּלַת עַל הַכֹּל.
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵינָה מִצְּלַת אֶלָּא עַל הָאֲכָלִים וְעַל הַמִּשְׁקִים
וְעַל פְּלֵי חֶרֶס. חֲזָרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי:

פרק ה – משנה ד

לָגִין שֶׁהוּא מָלֵא מִשְׁקִין טְהוֹרִין, הִלְגִּין טָמֵא טָמֵאת שְׁבַעָה, וְהַמִּשְׁקִין
טְהוֹרִין. וְאִם פָּנּוּ בְּכָלִי אַחֵר, טָמֵאִין. הָאִשָּׁה שֶׁהִיא לְשָׂה בְּעֶרְבָה, הָאִשָּׁה
וְהָעֶרְבָה טָמֵאִים טָמֵאת שְׁבַעָה, וְהַבֶּצֶק טְהוֹר. וְאִם פָּנְתוּ לְכָלִי אַחֵר,
טָמֵא. חֲזָרוּ בֵּית הַלֵּל לְהוֹרוֹת כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי:

פרק ה – משנה ה

הִיוּ כָּלִי גְלָלִים, כָּלִי אַבְנִים, כָּלִי אֲדָמָה, הַכֹּל טְהוֹר. הָיָה כָּלִי טְהוֹר לְקִדְשׁ
וְלַחֲטָאת, הַכֹּל טְהוֹר, שֶׁהַכֹּל נֶאֱמָנִין עַל הַחֲטָאת, מִפְּנֵי שֶׁהַכֹּלִים טְהוֹרִין
וְכָלִי חֶרֶס טְהוֹרִין וּמִצִּילִין עִם דְּפָנוֹת אֵהָלִים:

אהלות ה:ו – ו:ב

פרק ה – משנה ו

כיצד. הבור והדות שבבית, וכפישה נתונה עליו, טהור. אם היתה באר חלקה, או כורת פחותה, וכפישה נתונה עליה, טמא. אם היה נסר חלק, או סרידה שאין לה גפים, טהור, שאין הכלים מצילים עם דפנות אהלים עד שיהא להן דפנות. וכמה תהא הדפן, טפח. היה לה חצי טפח מכאן וחצי טפח מכאן, אינה דפן, עד שיהא לה טפח ממוקום אחד:

פרק ה – משנה ז

כשם שמצילין מבפנים, כך מצילין מבחוץ. כיצד, כפישה שהיא נתונה על היתדות מבחוץ, טמאה תחתיה, כלים שבכפישה טהורים. אם היה כתל חצר או כתל גנה, אינו מציל. קורה שהיתה נתונה מכתל לכתל, וקדרה תלויה בה, טמאה תחתיה, כלים שבקדרה, רבי עקיבא מטהר, וחכמים מטמאין:

פרק ו – משנה א

אדם וכלים נעשין אהלין לטמא, אבל לא לטהר. כיצד. ארבעה נושאין את הנדבך, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טמאין. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טמאים. רבי אליעזר מטהר. נתון על ארבעה כלים, אפלו כלי גללים, כלי אבנים, כלי אדמה, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טמאים. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טמאים. נתון על ארבעה אבנים, או על דבר שיש בו רוח חיים, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טהורין. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טהורין:

פרק ו – משנה ב

קוברי המת שהיו עוברים באכסדרה, והגיף אחד מהן את הדלת וסמכו במפתח, אם יכול הדלת לעמד בפני עצמו, טהור. ואם לאו, טמא. וכן חבית של גרוגרות או קפה של תבן שהו נתונות בחלון,

אם יִכּוֹלִין הַגְּרוּגָרוֹת וְהַתְּבֹן לַעֲמֹד בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, טְהוּרִין. וְאִם לֹא, טְמֵאִין.
בַּיִת שֶׁחָצְצוּ בְּקִנְקָנִים וְטַח בְּטִיחַ, אִם יָכוֹל הַטִּיחַ לַעֲמֹד בְּפָנֵי עֲצָמוֹ,
טְהוּר. וְאִם לֹא, טְמֵא:

אהלות וּגַ – וּו

פרק ו – משנה ג

כְּתַל הַמְשֻׁמֵשׁ אֶת הַבַּיִת, יְדוֹן מִחֲצָה לְמִחֲצָה. כִּי־צַד. כְּתַל שֶׁהוּא לְאוֹיֵר
וְהַטְמָאָה בְּתוֹכוֹ, מִחֲצִיּוֹ וְלִפְנֵים, הַבַּיִת טְמֵא, וְהָעוֹמֵד מְלַמְעֵלָן טְהוֹר.
מִחֲצִיּוֹ וְלַחוּץ, הַבַּיִת טְהוֹר, וְהָעוֹמֵד מְלַמְעֵלָן טְמֵא. מִחֲצָה לְמִחֲצָה,
הַבַּיִת טְמֵא. וְהָעוֹמֵד מְלַמְעֵלָן, רַבִּי מְאִיר מְטַמֵּא, וְחֲכָמִים מְטַהְרִין.
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַכְּתַל לַבַּיִת:

פרק ו – משנה ד

כְּתַל שְׁבִין שָׁנִי בְּתֵימִים וְהַטְמָאָה בְּתוֹכוֹ, בַּיִת הַקְּרוֹב לַטְמָאָה, טְמֵא. וְהַקְּרוֹב
לְטְהָרָה, טְהוֹר. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, שְׁנֵי־הֵם טְמֵאִין. טְמָאָה בְּאֶחָד מֵהוֹן וְכֻלִּים
בְּכַתֵּל, מִחֲצִיּוֹ וְכֻלְפֵי טְמָאָה, טְמֵאִין. מִחֲצִיּוֹ וְכֻלְפֵי טְהָרָה, טְהוֹרִין.
מִחֲצָה לְמִחֲצָה, הָרִי הוּא טְמֵאִין. מִעֲזִיבָה שְׁבִין הַבַּיִת לְעֵלְיָה, טְמָאָה
בְּתוֹכָהּ, מִחֲצִיָּה וְלַמָּטוֹן, הַבַּיִת טְמֵא וְעֵלְיָה טְהוֹרָה. מִחֲצִיָּה וְלַמְעֵלָן, הָעֵלְיָה
טְמָאָה וְהַבַּיִת טְהוֹר. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, שְׁנֵי־הוֹן טְמֵאִין. טְמָאָה בְּאֶחָד מֵהוֹן
וְכֻלִּים בְּמִעֲזִיבָה, מִחֲצִיָּה וְכֻלְפֵי טְמָאָה, טְמֵאִין. מִחֲצִיָּה וְכֻלְפֵי טְהָרָה,
טְהוֹרִין. מִחֲצָה לְמִחֲצָה, הָרִי הוּא טְמֵאִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַמְעֲזִיבָה
לְעֵלְיָה:

פרק ו – משנה ה

טְמָאָה בֵּין הַקְּוֹרוֹת וְתַחֲתֵיהֶן כְּקִלְפַת הַשּׁוֹם, אִם יֵשׁ שֵׁם פּוֹתַח טְפַח, הַכֵּל
טְמֵא. אִם אֵין שֵׁם פּוֹתַח טְפַח, רוֹאִין אֶת הַטְמָאָה כְּאִלוֹ הִיא אֶטְם. הִי־תָה
נִרְאִית בְּתוֹךְ הַבַּיִת, בֵּין כָּד וּבֵין כָּד, הַבַּיִת טְמֵא:

פרק ו – משנה ו

בַּיִת הַמְשֻׁמֵשׁ אֶת הַכְּתַל, יְדוֹן כְּקִלְפַת הַשּׁוֹם. כִּי־צַד. כְּתַל שְׁבִין שָׁנִי כּוֹכִין,
אוּ בֵּין שְׁתֵּי מְעָרוֹת, טְמָאָה בְּבֵתִים וְכֻלִּים בְּכַתֵּל וְעֵלְיָהֶם כְּקִלְפַת הַשּׁוֹם,
טְהוֹרִין. טְמָאָה בְּכַתֵּל וְכֻלִּים בְּבֵתִים וְעֵלְיָהֶן כְּקִלְפַת הַשּׁוֹם, טְהוֹרִין. טְמָאָה
תַּחַת הָעַמּוּד, טְמָאָה בּוֹקְעַת וְעוֹלָה, בּוֹקְעַת וְיוֹרְדָת:

אהלות וזז – ז:ג

פרק 1 – משנה ז

כלים שתחת הפרח, טהורים. רבי יוחנן בן נורי מטמא. הטמאה והפלים
שתחת הפרח, אם יש שם פותח טפח, טמאין. ואם לאו, טהורין.
שני פרדסקים זה בצד זה, או זה על גב זה, נפתח אחד מהן,
הוא והבית טמא, ויחברו טהור. ורואין את הפרדסקין כאלו הוא אטם,
ידון מוחצה למחצה להביא את הטמאה לבית:

פרק 2 – משנה א

הטמאה בפתל, ומקומה טפח על טפח על רום טפח, כל העליות שעל
גבה, אפלו הן עשר, טמאות. היתה עליה אחת על גבי שני בתים, היא
טמאה, וכל העליות שעל גבה, טהורות. פתל שנית, טמאה בוקעת ועולה,
בוקעת ויורדת. נפש אטומה, הנוגע בה מן הצדדין, טהור, מפני שטמאה
בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. אם היה מקום הטמאה טפח על טפח על
רום טפח, הנוגע בה מכל מקום, טמא, מפני שהיא כקבר סתום. סמוך לה
סכות, טמאות. רבי יהודה מטהר:

פרק 3 – משנה ב

כל שפועי אהליו, כאהליו. אהל שהוא שופע ויורד, וכלה עד כאצבע,
טמאה באהל, כלים שתחת השפוע, טמאים. טמאה תחת השפוע, כלים
שבאהל, טמאין. טמאה מתוכו, הנוגע בו מתוכו, טמא טמאת שבעה.
ומאחוריו, טמא טמאת ערב. טמאה מאחוריו, הנוגע בו מאחוריו, טמא
טמאת שבעה. מתוכו, טמא טמאת ערב. כחצי זית מתוכו וכחצי זית
מאחוריו, הנוגע בו, בין מתוכו בין מאחוריו, טמא טמאת ערב. מקצתו
מרדד על הארץ, טמאה תחתיו או על גביו, טמאה בוקעת ועולה,
בוקעת ויורדת. אהל שהוא נטוי בעליה, מקצתו מרדד על הארבה שבין
בית לעליה, רבי יוסי אומר, מציל. רבי שמעון אומר, אינו מציל, עד
שיהא נטוי כנטית האהל:

הַמֵּת בַּבַּיִת וּבֹ פֶתַח הַרְבֵּה, כָּלֹ טֵמְאִין. נִפְתַּח אֶחָד מֵהֶן, הוּא טֵמֵא וְכָלֹ
טְהוּרִים. חָשַׁב לְהוֹצִיאוֹ בְּאֶחָד מֵהֶן, אוֹ בְּחֵלוֹן שֶׁהוּא אַרְבָּעָה עַל אַרְבָּעָה
טְפָחִים, הִצִּיל עַל כָּל הַפְּתָחִים. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, יִחָשַׁב עַד שְׁלֹא יָמוּת
הַמֵּת. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, אִף מִשְׁמֹת. הִיא סְתוּם וְנִמְלֵךְ לְפֶתַח, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, כְּשִׁיפְתַּח אַרְבָּעָה טְפָחִים. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, כְּשִׁיפְתַּח חֵל.
וּמוֹדִים בְּפוֹתַח בְּתַחֲלָה, שִׁיפְתַּח אַרְבָּעָה טְפָחִים:

אהלות ז:ד – ח:א

פרק ז – משנה ד

הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מְקַשָּׁה לִילֵד וְהוֹצִיאוּהָ מִבֵּית לְבֵית, הָרֵאשׁוֹן טָמֵא בְּסָפֶק,
וְהַשֵּׁנִי בּוֹדָאִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִימָתִי, בְּזִמְנָן שֶׁהִיא נֹטְלַת בְּגָפִים. אָבֵל
אִם הִיְתָה מֵהַלְכָתָהּ, הָרֵאשׁוֹן טָהוֹר, שֶׁמִּשְׁנַפְתָּח הַקֶּבֶר אֵין פְּנָאִי לְהַלֵּךְ.
אֵין לְנַפְלִים פְּתִיחַת הַקֶּבֶר, עַד שֶׁיַּעֲגִילוּ רֹאשׁ כְּפִיקָה:

פרק ז – משנה ה

יָצָא הָרֵאשׁוֹן מֵת וְהַשֵּׁנִי חַי, טָהוֹר. הָרֵאשׁוֹן חַי וְהַשֵּׁנִי מֵת, טָמֵא.
רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, בְּשִׁפְיֵר אֶחָד, טָמֵא. בְּשִׁנֵּי שְׁפִירִים, טָהוֹר:

פרק ז – משנה ו

הָאִשָּׁה שֶׁהִיא מְקַשָּׁה לִילֵד, מְחַתְּכִין אֶת הַוּלָד בְּמַעֲיָהּ וּמוֹצִיאִין אוֹתוֹ
אֲבָרִים אֲבָרִים, מִפְּנֵי שְׁחִיָּה קוֹדֵמִין לְחֵיָיו. יָצָא רַבּוֹ, אֵין נוֹגְעִין בּוֹ, שְׂאִין
דּוֹחִין נֶפֶשׁ מִפְּנֵי נֶפֶשׁ:

פרק ח – משנה א

יֵשׁ מְבִיאִין אֶת הַטְּמֵאָה וְחוֹצְצִין, מְבִיאִין אֶת הַטְּמֵאָה וְלֹא חוֹצְצִין,
חוֹצְצִין וְלֹא מְבִיאִין, לֹא מְבִיאִין וְלֹא חוֹצְצִין. אֵלוֹ מְבִיאִין וְחוֹצְצִין,
הַשְּׂדֵה וְהַתְּבָה וְהַמְּגֵדֵל, כְּנֹרֶת הַקֶּשֶׁשׁ, כְּנֹרֶת הַקְּנִים, וּבֹר סְפִינָה
אֶלְכַסְנֵדְרִית, שֵׁשׁ לָהּ שׁוּלִים וְהֵן מְחֻזְקִים אַרְבָּעִים סָאָה בְּלַח, שֶׁהֵם
כּוֹרִים בִּיבֵשׁ. וִירִיעָה, וְסִקּוֹרְטָיָא, וְקִטְבְּלָיָא, וְסִדִּין, וּמִפֶּקַע, וּמְחַצְלָת, שֶׁהֵן
עֲשׂוּיִין אֵהֱלִים, וְעֵדֶר בְּהֵמָה טְמֵאָה וְטְהוֹרָה, וּמְכוֹנוֹת חֵיָה וְעוֹף, וְהַעוֹף
שֶׁשָּׁכַן, וְהַעוֹשֶׂה מְקוֹם לְבִנָּה בְּשִׁבְלִים, הָאִירוֹס וְהַקְּסוּם, וִירְקוֹת חֲמוֹר,
וְדַלְעַת יְוֹנִית, וְאֶכְלִים טְהוֹרִים. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי לֹא הִיָּה מוֹדֵה בְּאֶכְלִים
טְהוֹרִין, חוּץ מִן הָעֵגוּל שֶׁל דְּבֵלָה:

אהלות ח:ב – ח:ה

פרק ח – משנה ב

הזיזין, והגזריות, והשוֹבְכוֹת, והשְׁקִיפִים, והסְלָעִים, והגְהָרִים, והשְׁנָנִים, והסְכָכוֹת, והפְרָעוֹת, שֶׁהוּן יְכוּלִים לְקַבֵּל מְעֻזְבָּה רַבָּה, דְּבַרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, מְעֻזְבָּה בִּינוֹנִית. אֵלוֹ הֵן הַסְכָכוֹת, אֵילָן שֶׁהוּא מְסֻדָּע עַל הָאָרֶץ. וְהַפְרָעוֹת, הַיּוֹצְאוֹת מִן הַגֵּדֶר:

פרק ח – משנה ג

אֵלוֹ מְבִיאִין וְלֹא חוֹצְצִין. הַשְּׂדֵה, וְהַתְּבָה, וְהַמְגָדֵל, כְּוֶרֶת הַקֵּשׁ, כְּוֶרֶת הַקְּנִים, וְבוֹר סְפִינָה אֶלְכָסְנֵדְרִית, שְׂאִין לָהֶם שׂוּלִים וְאֵינָן מְחֻזְקִים אַרְבָּעִים סָאָה בְּלַח, שֶׁהֵם כּוֹרִים בְּיָבֵשׁ. וִירִיעָה, וְסְקוֹרְטִיא, וְקֵטְבִלְיָא, וְסָדִין, וּמִפֶּץ, וּמְחֻצֶלֶת, שְׂאִין עֲשׂוּיִין אֱהָלִים, וּבִהְמָה וְחִיָּה שְׂמֹתוֹ, וְאֶכְלִים טְמֵאִים. מוֹסֵף עֲלֵיהֶם, הֶרְחִים שֶׁל אָדָם:

פרק ח – משנה ד

אֵלוֹ חוֹצְצִים וְלֹא מְבִיאִין. מְסַכֵּת פְּרוּסָה, וְחֻבִּילֵי הַמָּטָה, וְהַמְשַׁפְלוֹת וְהַסְרִיגוֹת שֶׁבְּחִלּוֹנוֹת:

פרק ח – משנה ה

אֵלוֹ לֹא מְבִיאִין וְלֹא חוֹצְצִין. הַזֵּרְעִים וְהַיְרֻקוֹת הַמְּחַבְּרִים לְקֶרֶקַע, חוּץ מִן הַיְרֻקוֹת שְׂמֹנוֹ, וְכַפֵּת הַבֶּרֶד, וְהַשְּׁלֵג, וְהַכְּפּוֹר, וְהַגְּלִיד, וְהַמְּלַח, וְהַדּוּלַג מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְהַקּוֹפֵץ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְהַעוֹף הַפּוֹרֵחַ, וְטֵלִית הַמְּנַפֶּנֶת, וְסְפִינָה שֶׁהִיא שְׂטָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם. קָשֶׁר אֶת הַסְּפִינָה בְּדַבָּר שֶׁהוּא יְכוּל לְהַעֲמִידָהּ, כְּבֵשׂ אֶת הָאָבֶן עַל גְּבִי הַטֵּלִית, מְבִיאָה אֶת הַטְּמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, הַבַּיִת שֶׁבְּסְפִינָה אֵינּוּ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה:

אהלות חו: – ט:ג

פרק ח – משנה ו

שְׁתֵּי חֲבִיּוֹת וּבֵהוּן כְּשֵׁנֵי חֲצֵי זֵיתִים, מְקַפּוֹת צְמִיד פְּתִיל וּמִנְחוֹת בְּתוֹךְ
הַבַּיִת, הֵן טְהוֹרוֹת, וְהַבַּיִת טָמֵא. נִפְתָּחָה אַחַת מֵהֶן, הִיא וְהַבַּיִת טָמֵאִים
וְחִבְרָתָה טְהוֹרָה. וְכֵן שְׁנֵי חֲדָרִים שֶׁהוּן פְּתוּחִין לַבַּיִת:

פרק ט – משנה א

כְּוֹרֵת שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הַפֶּתַח וּפִיָּה לַחוּץ, כְּזֵית מִן הַמַּת נִתּוּן תַּחְתֵּיהָ אוֹ עַל
גְּבֵה מִבְּחוּץ, כֹּל שֶׁהוּא כֹּנֵגֵד הַזֵּית, תַּחְתֵּיהָ וְגֵבֵה טָמֵא. וְכֹל שֶׁאִינוֹ כֹּנֵגֵד
הַזֵּית, תּוֹכָה, וְהַבַּיִת, טְהוֹר. בַּבַּיִת, אֵין טָמֵא אֶלֶּא הַבַּיִת. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טָמֵא:

פרק ט – משנה ב

הַיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַּחְתֵּיהָ אוֹ בַּבַּיִת אוֹ עַל גְּבֵה, הַכֹּל
טָמֵא, אֶלֶּא תּוֹכָהּ. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טָמֵא:

פרק ט – משנה ג

בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנֵן שֶׁהִיא כְּלִי מְחֻלָּחֵלֵת. הַיְתָה פְּחוּתָה וּפְקוּקָה
בְּקֶשׁ אוֹ אֶפּוּצָה, אִיזוֹ הִיא אֶפּוּצָה, כֹּל שֶׁאִין לָהּ טַפַּח מִמְּקוֹם אֶחָד, כְּזֵית
מִן הַמַּת נִתּוּן תַּחְתֵּיהָ, כֹּנֵגֵדוֹ עַד הַתְּהוּם טָמֵא. עַל גְּבֵה, כֹּנֵגֵדוֹ עַד הָרְקִיעַ
טָמֵא. בַּבַּיִת, אֵין טָמֵא אֶלֶּא הַבַּיִת. בְּתוֹכָהּ, אֵין טָמֵא אֶלֶּא תּוֹכָהּ:

TIME MISHNA TEXT

אהלות ט:ד – ט:ז

פרק ט – משנה ד

הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַּחֲתֶיהָ אוֹ בַּבַּיִת, תַּחֲתֶיהָ וְהַבַּיִת
טָמֵא, תּוֹכָה וְגִבָּה טְהוֹר. בְּתוֹכָה, אֵין טָמֵא אֶלָּא תּוֹכָה. עַל גִּבָּה, כְּנֶגְדּוֹ עַד
הָרְקִיעַ טָמֵא:

פרק ט – משנה ה

בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנֵן שְׁפִיָּה לַחוּץ. הִיא פִּיָּה לַפְּנִים, וְכַזֵּית מִן הַפֹּת
נָתַן תַּחֲתֶיהָ אוֹ עַל גִּבָּה מִבְּחוּץ, כֹּל שֶׁהוּא כְּנֶגֶד הַזֵּית, תַּחֲתֶיהָ וְגִבָּה
וְתוֹכָה טָמֵא. וְכֹל שֶׁאֵינוֹ כְּנֶגֶד הַזֵּית, תּוֹכָה וְהַבַּיִת טְהוֹר. בְּתוֹכָה אוֹ בַּבַּיִת,
הַכֹּל טָמֵא:

פרק ט – משנה ו

הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַּחֲתֶיהָ אוֹ בַּבַּיִת אוֹ בְּתוֹכָה אוֹ עַל
גִּבָּה, הַכֹּל טָמֵא:

פרק ט – משנה ז

בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנֵן שֶׁהִיא כְּלִי מְחֻלָּחֵלֵת. הִיְתָה פְּחוּתָה וּפְקוּקָה
בְּקֶשׁ אוֹ אֶפְסָה, אִיזוּהִי אֶפְסָה, כֹּל שֶׁאֵין לָהּ טַפַּח מִמְּקוֹם אֶחָד, כַּזֵּית מִן
הַפֹּת נָתַן תַּחֲתֶיהָ, כְּנֶגְדּוֹ עַד הַתְּהוֹם טָמֵא. עַל גִּבָּה, כְּנֶגְדּוֹ עַד הָרְקִיעַ
טָמֵא. בְּתוֹכָה אוֹ בַּבַּיִת, תּוֹכָה וְהַבַּיִת טָמֵאִים:

אהלות ט:ח – ט:יא

פרק ט – משנה ח

הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טְמֵאָה תַּחְתִּיָּה אוּ בַּיִת אוּ בְּתוֹכָהּ,
הַכֹּל טָמֵא, אֲלֵא גְבָהּ. עַל גְּבָהּ, כְּנִגְדּוֹ עַד הָרְקִיעַ טָמֵא:

פרק ט – משנה ט

הִיְתָה מְמִלָּאָה אֶת כָּל הַבַּיִת וְאִין בְּיָנָה לְבֵין הַקּוֹרוֹת פּוֹתַח טַפַּח, טְמֵאָה
בְּתוֹכָהּ, הַבַּיִת טָמֵא. טְמֵאָה בַּבַּיִת, מֵה שְׁבִתוֹכָה טְהוֹר, שְׁדַרְדָּר טְמֵאָה
לְצֵאת וְאִין דְּרָכָה לְהַכְנִס, בֵּין עוֹמְדֵת בֵּין מְטָה עַל צְדָה, בֵּין אַחַת בֵּין
שְׁתֵּים:

פרק ט – משנה י

הִיְתָה עוֹמְדֵת בְּתוֹךְ הַפֶּתַח וְאִין בְּיָנָה לְבֵין הַמְשֻׁקּוֹף פּוֹתַח טַפַּח, טְמֵאָה
בְּתוֹכָהּ, הַבַּיִת טְהוֹר. טְמֵאָה בַּבַּיִת, מֵה שְׁבִתוֹכָה טָמֵא, שְׁדַרְדָּר הַטְּמֵאָה
לְצֵאת וְאִין דְּרָכָה לְהַכְנִס:

פרק ט – משנה יא

הִיְתָה מְטָה עַל צְדָה בְּאֹוִיר וְכִזְיֵת מִן הַמַּת נָתוּן תַּחְתִּיָּה אוּ עַל גְּבָהּ,
כֹּל שֶׁהוּא כְּנִגְדַּת הַזַּיִת, תַּחְתִּיָּה וְגְבָהּ, טָמֵא. וְכֹל שֶׁאִינוֹ כְּנִגְדַּת הַזַּיִת, תוֹכָהּ,
טְהוֹר. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טָמֵא:

אהלות ט:יב – ט:טו

פרק ט – משנה יב

הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טַמְאָה תַחְתִּיָּה אוֹ עַל גַּבָּהּ, הַכֹּל טַמְא, אֶלֶּא תוֹכָה. בְּתוֹכָהּ, הַכֹּל טַמְא. בְּמָה דְבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנֵי שֶׁהִיא כְּלִי. הִיְתָה פְּחוּתָהּ וּפְקוּקָה בְּקֶשׁ, אוֹ מַחְזֶקֶת אַרְבַּעִים סָאָה, כְּדַבְּרֵי חֲכָמִים, כְּזִית מִן הַמֵּת נָתַן תַּחְתִּיָּה, כְּנִגְדוֹ עַד הַתְּהוֹם טַמְא. עַל גַּבָּהּ, כְּנִגְדוֹ עַד הָרְקִיעַ, טַמְא. בְּתוֹכָהּ, אֵין טַמְא אֶלֶּא תוֹכָהּ. הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טַמְאָה תַחְתִּיָּה, טַמְא. בְּתוֹכָהּ, תוֹכָה טַמְא. עַל גַּבָּהּ, כְּנִגְדוֹ עַד הָרְקִיעַ טַמְא:

פרק ט – משנה יג

הִיְתָה יוֹשֶׁבֶת עַל שׁוּלְיָהּ וְהִיא כְּלִי, טַמְאָה תַחְתִּיָּה, בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גַּבָּהּ, טַמְאָה בּוֹקֶעֶת וְעוֹלָה, בּוֹקֶעֶת וְיוֹרְדֶת. הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, אוֹ מַכְסָּה, אוֹ כְּפוּיָה עַל פִּיָּה, טַמְאָה תַחְתִּיָּה, בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גַּבָּהּ, הַכֹּל טַמְא:

פרק ט – משנה יד

בְּמָה דְבָרִים אֲמוּרִים, בְּזִמְנֵי שֶׁהִיא כְּלִי. הִיְתָה פְּחוּתָהּ וּפְקוּקָה בְּקֶשׁ, אוֹ מַחְזֶקֶת אַרְבַּעִים סָאָה כְּדַבְּרֵי חֲכָמִים, טַמְאָה תַחְתִּיָּה, בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גַּבָּהּ, טַמְאָה בּוֹקֶעֶת וְעוֹלָה, בּוֹקֶעֶת וְיוֹרְדֶת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֲמוּרִים, אֵין טַמְאָה עוֹלָה לָּהּ, אֵף לֹא יוֹרְדֶת מִמֶּנָּה. הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טַמְאָה תַחְתִּיָּה, תַחְתִּיָּה טַמְא. בְּתוֹכָהּ, אוֹ עַל גַּבָּהּ, כְּנִגְדוֹ עַד הָרְקִיעַ טַמְא:

פרק ט – משנה טו

אֲרוֹן שֶׁהִיא רְחֵבָה מִלְמַטָּן וְצָרָה מִלְמַעְלָן וְהַמֵּת בְּתוֹכָהּ, הַנוֹגֵעַ בָּהּ מִלְמַטָּן, טָהוֹר. וּמִלְמַעְלָן, טַמְא. רְחֵבָה מִלְמַעְלָן וְצָרָה מִלְמַטָּן, הַנוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טַמְא. הִיְתָה שְׁוָה, הַנוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טַמְא, דְבָרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֲמוּרָה, מִטַּפַּח וּלְמַטָּן, טָהוֹר. מִטַּפַּח וּלְמַעְלָן, טַמְא. הָעֲשׂוּיָה כְּמִין קַמְטָרָא, הַנוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טַמְא. כְּמִין גְּלוּסְקוֹס, הַנוֹגֵעַ בָּהּ מִכָּל מְקוֹם, טָהוֹר, חוּץ מִמְּקוֹם פְּתִיחָתָהּ:

אהלות ט:טז – יג

פרק ט – משנה טז

חֲבִית שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת עַל שׁוּלְיָהּ בְּאוֹיֵר וְכֹזֵית מִן הַמַּת נִתּוֹן תַּחְתֶּיהָ אוֹ
בְּתוֹכָהּ כְּנֶגֶד קוֹרְקוֹרְתָהּ, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיִּוֹרְדֶת, וְהַחֲבִית
טְמֵאָה. תַּחַת דְּפָנָה מִבְּחוּץ, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיִּוֹרְדֶת,
וְהַחֲבִית טְהוֹרָה. בְּתוֹכָהּ וְתַחַת דְּפָנָה, אִם יֵשׁ בַּדְּפָנוֹת פּוֹתַח טֶפַח, הַכֹּל
טָמֵא, וְכִנְגַד פִּיהָ, טְהוֹר. וְאִם לֹא, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וַיִּוֹרְדֶת.
בְּכֹה דְבָרִים אֲמוּרִים, בְּטְהוֹרָה. אֲבָל אִם הִיְתָה טְמֵאָה אוֹ גְבוּהָ מִן
הָאָרֶץ טֶפַח אוֹ מְכֶסֶה אוֹ כְּפוּיָה עַל פִּיהָ, טְמֵאָה תַּחְתֶּיהָ, בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל
גְּבֵהָ, הַכֹּל טָמֵא:

פרק י – משנה א

אֲרֵבָה שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְיֵשׁ בָּהּ פּוֹתַח טֶפַח, טְמֵאָה בַּבַּיִת, כְּנֶגֶד אֲרֵבָה
טְהוֹר. טְמֵאָה כְּנֶגֶד אֲרֵבָה, הַבַּיִת טְהוֹר. הַטְּמֵאָה בֵּין בַּבַּיִת וּבֵין כְּנֶגֶד
אֲרֵבָה, נִתְּן אֶת רִגְלוֹ מִלְּמַעְלָן, עָרַב אֶת הַטְּמֵאָה. מִקְצַת טְמֵאָה בַּבַּיִת
וּמִקְצַתָּהּ כְּנֶגֶד אֲרֵבָה, הַבַּיִת טָמֵא, וְכִנְגַד הַטְּמֵאָה טָמֵא:

פרק י – משנה ב

אִין בְּאֲרֵבָה פּוֹתַח טֶפַח, טְמֵאָה בַּבַּיִת, כְּנֶגֶד אֲרֵבָה טְהוֹר. טְמֵאָה כְּנֶגֶד
אֲרֵבָה, הַבַּיִת טְהוֹר. הַטְּמֵאָה בַּבַּיִת, נִתְּן אֶת רִגְלוֹ מִלְּמַעְלָן, טְהוֹר. הַטְּמֵאָה
כְּנֶגֶד אֲרֵבָה, נִתְּן אֶת רִגְלוֹ מִלְּמַעְלָן, רַבִּי מֵאִיר מְטַמֵּא. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים,
אִם טְמֵאָה קִדְּמָה אֶת רִגְלוֹ, טָמֵא. אִם רִגְלוֹ קִדְּמָה אֶת הַטְּמֵאָה, טְהוֹר.
רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, שְׁתֵּי רִגְלָיִם, זֶה עַל גֵּב זֶה, שֶׁקִּדְּמוּ אֶת הַטְּמֵאָה, מִשְׁדָּךְ
הָרִאשׁוֹן אֶת רִגְלוֹ וְנִמְצָא רִגְלוֹ שֶׁל שְׁנֵי שָׁם, טְהוֹר, מִפְּנֵי שֶׁקִּדְּמָה רִגְלוֹ
שֶׁל רִאשׁוֹן אֶת הַטְּמֵאָה:

פרק י – משנה ג

מִקְצַת טְמֵאָה בַּבַּיִת וּמִקְצַתָּהּ כְּנֶגֶד אַרְבֵּה, הַבַּיִת טָמֵא, וְכִנְגֵד הַטְּמֵאָה
טָמֵא, דְּבָרֵי רַבִּי מְאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, הַבַּיִת טָמֵא, כְּנֶגֶד הַטְּמֵאָה
טְהוֹר. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, אִם יֵשׁ בַּטְּמֵאָה כְּדִי שֶׁתְּחַלֵּק וְתִטְמָא אֶת הַבַּיִת
וְתִטְמָא כְּנֶגֶד הַטְּמֵאָה, טָמֵא. וְאִם לֹא, הַבַּיִת טָמֵא, כְּנֶגֶד הַטְּמֵאָה טְהוֹר:

אהלות י"ד – י"ז

פרק י – משנה ד

אַרְבוֹת זֹו עַל גַּב זֹו, וַיֵּשׁ בָּהֶן פּוֹתַח טַפַּח, טַמְאָה בְּבֵית, כְּנֶגֶד אַרְבוֹת
טְהוֹר. טַמְאָה כְּנֶגֶד אַרְבוֹת, הַבַּיִת טְהוֹר. הַטַּמְאָה בֵּין בְּבֵית בֵּין כְּנֶגֶד
אַרְבוֹת, נִתֵּן דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טַמְאָה, בֵּין מְלַמְעֵלָן בֵּין מְלַמְטָן, הַכֹּל טַמְא.
וְדָבָר שֶׁאִינוּ מְקַבֵּל טַמְאָה, מְפֹנֵנוּ וּלְמַטָּן, טַמְא. מְפֹנֵנוּ וּלְמַעֲלָן, טְהוֹר:

פרק י – משנה ה

אִין בְּאַרְבוֹת פּוֹתַח טַפַּח, טַמְאָה בְּבֵית, כְּנֶגֶד אַרְבוֹת טְהוֹר. טַמְאָה כְּנֶגֶד
אַרְבוֹת, הַבַּיִת טְהוֹר. הַטַּמְאָה בְּבֵית, נִתֵּן בֵּין דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טַמְאָה,
בֵּין דָּבָר שֶׁאִינוּ מְקַבֵּל טַמְאָה, בֵּין מְלַמְעֵלָן בֵּין מְלַמְטָן, אִין טַמְא אֶלָּא
הַתְּחַתּוֹן. הַטַּמְאָה כְּנֶגֶד אַרְבוֹת, נִתֵּן דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טַמְאָה, בֵּין
מְלַמְעֵלָן בֵּין מְלַמְטָן, הַכֹּל טַמְא. וְדָבָר שֶׁאִינוּ מְקַבֵּל טַמְאָה, בֵּין מְלַמְעֵלָן
בֵּין מְלַמְטָן, אִין טַמְא אֶלָּא תְּחַתּוֹן:

פרק י – משנה ו

אַרְבֵּה שֶׁהִיא בְּתוֹךְ הַבַּיִת וְקִדְרָה נְתוּנָה תְּחַתִּיהָ, שְׂאִם תַּעֲלֶה, אִין
שְׂפִתוֹתֶיהָ נוֹגְעוֹת בְּאַרְבֵּה, טַמְאָה תְּחַתִּיהָ, בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גְּבֵהָ, טַמְאָה
בוֹקְעַת וְעוֹלָה, בוֹקְעַת וַיּוֹרְדַת. הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טַמְאָה
תְּחַתִּיהָ, אוֹ בְּבֵית, תְּחַתִּיהָ וְהַבַּיִת, טַמְא. תּוֹכָהּ וְגְבֵהָ, טְהוֹר. בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל
גְּבֵהָ, הַכֹּל טַמְא:

פרק י – משנה ז

הִיְתָה נְתוּנָה בְּצַד הָאֲסַקְפָּה שְׂאִם תַּעֲלֶה הִיא נוֹגְעַת בְּמִשְׁקוּף פּוֹתַח
טַפַּח, טַמְאָה תְּחַתִּיהָ, בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גְּבֵהָ, טַמְאָה בוֹקְעַת וְעוֹלָה, בוֹקְעַת
וַיּוֹרְדַת. הִיְתָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ טַפַּח, טַמְאָה תְּחַתִּיהָ אוֹ בְּבֵית, תְּחַתִּיהָ
וְהַבַּיִת טַמְא, תּוֹכָהּ וְגְבֵהָ טְהוֹר. בְּתוֹכָהּ אוֹ עַל גְּבֵהָ, הַכֹּל טַמְא. שְׂאִם
תַּעֲלֶה אִינָה נוֹגְעַת בְּשִׁקּוּף פּוֹתַח טַפַּח, אוֹ מְדַבְּקַת בְּשִׁקּוּף, טַמְאָה
תְּחַתִּיהָ, אִין טַמְא אֶלָּא תְּחַתִּיהָ:

TIME MISHNA TEXT

אהלות יא:א – יא:ד

פרק יא – משנה א

הבית שנסדק, טמאה בחוץ, כלים שבפנים טהורין. טמאה בפנים, כלים שבחוץ, בית שמאי אומרים, עד שיהא בסדק ארבעה טפחים. בית הלל אומרים, כל שהוא. רבי יוסי אומר משום בית הלל, פותח טפח:

פרק יא – משנה ב

אכסדרה שנסדקה, טמאה בצד זה, כלים שבצד השני טהורים. נתן את רגלו או קנה מלמעלה, ערב את הטמאה. נתן את הקנה בארץ, אינו מביא את הטמאה, עד שיהיה גבה מן הארץ פותח טפח:

פרק יא – משנה ג

סגוס עבה וכפת עבה אינן מביאין את הטמאה עד שיהיו גבוהים מן הארץ פותח טפח. קפולים, זו על גבי זו, אינן מביאות את הטמאה עד שתהא העליונה גבוהה מן הארץ פותח טפח. היה אדם נתון שם, בית שמאי אומרים, אינו מביא את הטמאה. ובית הלל אומרים, אדם חלול הוא, והצד העליון מביא את הטמאה:

פרק יא – משנה ד

היה משקיף בצד החלון והאהיל על קוברי המת, בית שמאי אומרים, אינו מביא את הטמאה. ובית הלל אומרים, מביא את הטמאה. ומוזדים שאם היה לבוש בכליו, או שהיו שנים זה על גבי זה, שהם מביאין את הטמאה:

אהלות יאה – יא:ח

פרק יא – משנה ה

הָיָה מְטֵל עַל הָאֶסְקָפָה וְהָאֵהִילוּ עָלָיו קוֹבְרֵי הַמֵּת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים,
אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה:

פרק יא – משנה ו

הַטְּמֵאָה בְּבֵית וְהָאֵהִילוּ עָלָיו טְהוֹרִין, בֵּית שְׁמַאי מְטַהְרִין,
וּבֵית הֵלֵל מְטַמְּאִין:

פרק יא – משנה ז

כָּלֵב שְׂאֵכֵל בְּשֵׁר הַמֵּת וּמַת הַכֶּלֶב וּמְטֵל עַל הָאֶסְקָפָה, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר,
אִם יֵשׁ בְּצוֹאָרוֹ פּוֹתַח טֶפֶח, מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה. וְאִם לֹא, אֵינוֹ מְבִיא אֶת
הַטְּמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, רוֹאִין אֶת הַטְּמֵאָה, מִכַּנְגָּד הַמְּשֻׁקוּף וּלְפָנִים,
הַבַּיִת טָמֵא. מִכַּנְגָּד הַמְּשֻׁקוּף וְלַחוּץ, הַבַּיִת טְהוֹר. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, פִּי
לְפָנִים, הַבַּיִת טְהוֹר. פִּי לַחוּץ, הַבַּיִת טָמֵא, שֶׁהַטְּמֵאָה יוֹצֵאת דֶּרֶךְ שׁוּלְיוֹ.
רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּתִירָא אוֹמֵר, בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ, הַבַּיִת טָמֵא. כַּמָּה תִּשְׁהֶה
בְּמַעְיוֹ. שְׁלֹשָׁה יָמִים מַעַת לַעַת. בְּעוֹפוֹת וּבִדְגִים, כְּדִי שֶׁתִּפֹּל לְאוֹר
וְתִשְׂרֹף, דְּבָרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּתִירָא אוֹמֵר, בְּעוֹפוֹת וּבִדְגִים,
מַעַת לַעַת:

פרק יא – משנה ח

הַחֲדוֹת שֶׁבְּבֵית וּמְנוֹרָה בְּתוֹכוֹ, וְהִפְרַח שְׁלָה יוֹצֵא וּכְפִישָׁה נְתוּנָה עָלָיו,
שָׂאֵם תִּנְטֵל הַמְּנוֹרָה וּכְפִישָׁה עוֹמֶדֶת עַל פִּי הַחֲדוֹת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים,
הַחֲדוֹת טְהוֹר, וּמְנוֹרָה טָמֵאָה. בֵּית הֵלֵל אוֹמְרִים, אִף הַמְּנוֹרָה טְהוֹרָה.
וּמוֹדִים, שָׂאֵם תִּנְטֵל הַמְּנוֹרָה וּכְפִישָׁה נוֹפֶלֶת, הַכֹּל טָמֵא:

TIME 4 MISHNA TEXT

אהלות יא:ט – יב:ג

פרק יא – משנה ט

כלים שבין שפתי כפישה לבין שפתי החדות, אפלו עד התהום, טהורים. טמאה שם, הבית טמא. טמאה בבית, כלים שבכתלי החדות, אם יש במקומן טפח על טפח על רום טפח, טהורים. ואם לאו, טמאים. אם היו כתלי החדות רחבים משל בית, בין כד ובין כד טהורים:

פרק יב – משנה א

נסר שהוא נתון על פי תנור חדש ועודף מכל צדדיו בפותח טפח, טמאה תחתיו, כלים שעל גביו טהורים. טמאה על גביו, כלים שתחתיו טהורים. ובישון, טמא. רבי יוחנן בן נורי מטהר. נתון על פי שני תנורים, טמאה ביניהם, הם טמאים. רבי יוחנן בן נורי מטהר:

פרק יב – משנה ב

סרידה שהיא נתונה על פי התנור מקף צמיד פתיל, טמאה תחתיו או על גביו, הכל טמא. כנגד אורו של תנור, טמאה כנגד אורו של תנור, כנגדו עד הרקיע טמא:

פרק יב – משנה ג

נסר שהוא נתון על פי תנור ישן, יוצא מזה ומזה טפח אבל לא מן הצדדים, טמאה בצד זה, כלים שבצד השני טהורים. רבי יוסי מטמא. הבטח אינו מביא את הטמאה. היה בו זיו, רבי אליעזר אומר, אינו מביא את הטמאה. רבי יהושע אומר, רואים את הבטח כאלו אינו, והזיו העליון מביא את הטמאה:

אהלות יבד – יבז

פרק יב – משנה ד

סנדל של עריסה שפחתו בתוך הבית, אם יש בו פותח טפח, הכל טמא.
ואם לאו, מונין בו כדרך שמונין במת:

פרק יב – משנה ה

קורות הבית והעליה שאין עליהן מעזיבה והן מכוננות, טמאה תחת אחת מהן, תחתיה טמא. בין התחתונה לעליונה, ביניהן טמא. על גבי העליונה, כנגדו עד הרקיע טמא. היו העליונות כבין התחתונות, טמאה תחת אחת מהן, תחת כלם טמא. על גביהן, כנגדו עד הרקיע טמא:

פרק יב – משנה ו

קורה שהיא נתונה מכתל לכתל וטמאה תחתיה, אם יש בה פותח טפח, מביאה את הטמאה תחת כלה. ואם לאו, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת. כמה יהיה בהקפה ויהא בה פותח טפח. בזמן שהיא עגלה, הקפה שלשה טפחים. בזמן שהיא מרבעת, ארבעה, שהמרבע יתר על העגול רביע:

פרק יב – משנה ז

עמוד שהוא מטל לאויר, אם יש בהקפו עשרים וארבעה טפחים, מביא את הטמאה תחת דפנו. ואם לאו, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת:

אהלות יב:ח – יג:ג

פרק יב – משנה ח

כִּזִּית מִן הַמֵּת מְדַבֵּק לְאַסְקָפָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא אֶת הַבַּיִת. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְטַהֵר. הִיָּה נִתּוֹן תַּחַת הָאֲסְקָפָה, יָדוֹן מִחֻצָּה לְמַחֲצָה. מְדַבֵּק לְמִשְׁקוֹף, הַבַּיִת טָמֵא. רַבִּי יוֹסִי מְטַהֵר. הִיָּה נִתּוֹן בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הַנּוֹגֵעַ בְּמִשְׁקוֹף, טָמֵא. הַנּוֹגֵעַ בְּאַסְקָפָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, מְטַפֵּחַ וְלִמְטוֹן, טָהוֹר. מְטַפֵּחַ וְלִמְעֵלָן, טָמֵא:

פרק יג – משנה א

הַעוֹשֶׂה מְאוּר בַּתְּחִלָּה, שְׁעוּרוֹ מְלֵא מְקַדָּח גָּדוֹל שֶׁל לְשָׁכָה. שִׁירֵי הַמְּאוּר, רוּם אֶצְבָּעִים עַל רֹחַב הַגּוֹדֵל. אֵלּוּ הֵן שִׁירֵי הַמְּאוּר, חֵלוֹן שְׁשֶׁתִּמָּה וְלֹא הַסְפִּיק לְגַמְרָה. חָרְרוּהוּ מִיָּם אוֹ שָׂרְצִים אוֹ שְׂאֵכְלָתוֹ מִלַּחַת, שְׁעוּרוֹ מְלֵא אֶגְרוֹף. חָשַׁב עָלָיו לְתַשְׁמִישׁ, שְׁעוּרוֹ פּוֹתַח טָפַח. לְמְאוּר, שְׁעוּרוֹ מְלֵא מְקַדָּח. הַסְרִיגוֹת וְהַרְפָּפוֹת מְצַטְרָפוֹת כְּמֵלֵא מְקַדָּח, כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, עַד שֶׁיֵּהָא בְּמִקּוֹם אֶחָד מְלֵא מְקַדָּח. לְהַבִּיא הַטְּמֵאָה וְלְהוֹצִיא הַטְּמֵאָה. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, לְהַבִּיא הַטְּמֵאָה, אֲבָל לְהוֹצִיא אֶת הַטְּמֵאָה בְּפוֹתַח טָפַח:

פרק יג – משנה ב

חֵלוֹן שֶׁהִיא לְאוּר, שְׁעוּרָה מְלֵא מְקַדָּח. בְּנָה בַּיִת חוּצָה לָהּ, שְׁעוּרָה בְּפוֹתַח טָפַח. נָתַן אֶת הַתְּקָרָה בְּאִמְצַע הַחֵלוֹן, הַתְּחַתּוֹן בְּפוֹתַח טָפַח, וְהַעֲלִיּוֹן מְלֵא מְקַדָּח:

פרק יג – משנה ג

הַחֹר שֶׁבִּדְלָת, שְׁעוּרוֹ מְלֵא אֶגְרוֹף, דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר, בְּפוֹתַח טָפַח. שִׁיר בַּהּ הַחֶרֶשׁ מְלִמְטוֹן אוֹ מְלִמְעֵלָן, הַגִּיפָה וְלֹא מְרָקָה, אוֹ שְׁפִתְחָתוֹ הַרוּחַ, שְׁעוּרוֹ מְלֵא אֶגְרוֹף:

אהלות יג:ד – יד:א

פרק יג – משנה ד

הַעוֹשֶׂה מְקוֹם לְקִנְיָה, וְלֹא סִפְתִּי, וְלֹנֵר, שְׁעוּרוֹ כֹּל שֶׁהוּא, כְּדַבְּרֵי בֵּית שְׁמַאי.
בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, בְּפוֹתַח טַפַּח. לְזוֹן אֶת עֵינָיו, וְלִדְבַר עִם חֵבְרוֹ,
וְלִתְשִׁמִּישׁ, בְּפוֹתַח טַפַּח:

פרק יג – משנה ה

אֵלוּ מְמַעֲטִין אֶת הַטַּפַּח. פְּחוֹת מְכֻזֵּית בְּשֵׁר מְמַעֵט עַל יָדֵי רִבְעַ עֲצָמוֹת,
וּפְחוֹת מְעֵצָם כְּשֶׁעָרָה מְמַעֵט עַל יָדֵי כְּזִית בְּשֵׁר. פְּחוֹת מְכֻזֵּית מִן הַמֵּת,
פְּחוֹת מְכֻזֵּית מִן הַנְּבִלָה, פְּחוֹת מְכַעֲדָשָׁה מִן הַשְּׂרָק, פְּחוֹת מְכַבִּיצָה
אֶכְלִים, הַתְּבוּאָה שֶׁבַחֲלוֹן, וְכִכִּי שֵׁישׁ בֶּה מְמַשׁ, וְנִבְלַת הָעוֹף הַטְּהוֹר שֶׁלֹּא
חָשַׁב עָלֶיהָ, וְנִבְלַת עוֹף הַטְּמֵא שֶׁחָשַׁב עָלֶיהָ וְלֹא הִכְשִׁירָה, אוֹ הִכְשִׁירָה
וְלֹא חָשַׁב עָלֶיהָ:

פרק יג – משנה ו

אֵלוּ שְׂאִינָן מְמַעֲטִים. אִין הָעֵצָם מְמַעֵט עַל יָדֵי עֲצָמוֹת, וְלֹא בְּשֵׁר עַל יָדֵי
בְּשֵׁר, וְלֹא כְּזִית מִן הַמֵּת, וְלֹא כְּזִית מִן הַנְּבִלָה, וְלֹא כְּעֲדָשָׁה מִן הַשְּׂרָק, וְלֹא
כְּבִיצָה אֶכְלִים, וְלֹא תְּבוּאָה שֶׁבַחֲלוֹנוֹת, וְלֹא כִּכִּי שְׂאִין בֶּה מְמַשׁ, וְלֹא
נִבְלַת הָעוֹף הַטְּהוֹר שֶׁחָשַׁב עָלֶיהָ, וְלֹא נִבְלַת עוֹף הַטְּמֵא שֶׁחָשַׁב עָלֶיהָ
וְהִכְשִׁירָה, וְלֹא הַשְּׂתִי וְהָעֵרֵב הַמְּנַגְעִים, וְלֹא לִבְנֵה מִבֵּית הַפָּרֶס, דְּבַרֵּי רַבִּי
מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, הַלְּבִנָה מְמַעֲטָת, מִפְּנֵי שֶׁעֲפָרָה טְהוֹר. זֶה הַכֹּל,
הַטְּהוֹר מְמַעֵט, וְהַטְּמֵא אֵינוֹ מְמַעֵט:

פרק יד – משנה א

הַזִּיז מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה כֹּל שֶׁהוּא. הַגְּזֵרָה וְהַגְּבִלִית, בְּפוֹתַח טַפַּח. אִיזוּהוּ
הַזִּיז, שֶׁפָּנִיו לְמִטָּה. וְהַגְּזֵרָה, שֶׁפָּנֶיהָ לְמַעְלָה. וּבִמָּה אָמְרוּ הַזִּיז מְבִיא אֶת
הַטְּמֵאָה כֹּל שֶׁהוּא, בְּזִיז שֶׁהוּא גְבוּהָ מִן הַפֶּתַח שֶׁלֹּשָׁה נִדְבָכִין, שֶׁהֵם
שְׁנַיִם עָשָׂר טַפַּח. יֵתֵר מִכָּאן, מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה בְּפוֹתַח טַפַּח. הָעֵטְרוֹת
וְהַפְּתוּחִים מְבִיאִין אֶת הַטְּמֵאָה בְּפוֹתַח טַפַּח:

אהלות יד:ב – יד:ה

פרק יד – משנה ב

זִזוּ שְׁעַל גְּבֵי הַפֶּתַח, מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה בְּפֹתֵחַ טַפַּח. שְׁעַל גְּבֵי הַחֲלוֹן,
רוֹם אֶצְבָּעִים, שְׁעַל גְּבֵי מְלֵא מְקַדָּח, כֹּל שֶׁהוּא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, מְלֵאוּ:

פרק יד – משנה ג

קָנָה שְׁעַל גְּבֵי הַפֶּתַח, אֶפְלוּ גְבֵי מֵאָה אֶמָּה, מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה כֹּל שֶׁהוּא,
דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, אֵל יַחֲמוֹר זֶה מִן הַזִּזוּ:

פרק יד – משנה ד

זִזוּ שֶׁהוּא סוֹבֵב אֶת כָּל הַבַּיִת וְאוֹכֵל בְּפֶתַח שְׁלֹשׁ אֶצְבָּעוֹת, טְמֵאָה בַּבַּיִת,
כָּלִים שֶׁתְּחַתֵּיו טְמֵאִים. טְמֵאָה תְּחַתֵּיו, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְטַמֵּא אֶת הַבַּיִת,
וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ מְטַהֵר. וְכֵן בְּחֶצֶר שֶׁהִיא מְקַפֶּת אֶכְסָדְרָה:

פרק יד – משנה ה

שְׁנֵי זִזוּן זֶה עַל גְּבֵי זֶה וְיֵשׁ בָּהֶן פּוֹתֵחַ טַפַּח וּבִינֵיהֶן פּוֹתֵחַ טַפַּח,
טְמֵאָה תְּחַתֵּיהֶן, תְּחַתֵּיהֶן טְמֵאָה. בִּינֵיהֶם, בִּינֵיהֶן טְמֵאָה. עַל גְּבֵיהֶן, כְּנֶגְדּוֹ
עַד לְרִקִיעַ טְמֵאָה. הִזָּה הָעֲלִיּוֹן עוֹדֵף עַל הַתְּחַתּוֹן פּוֹתֵחַ טַפַּח, טְמֵאָה
תְּחַתֵּיהֶן אוֹ בִּינֵיהֶן, תְּחַתֵּיהֶן וּבִינֵיהֶן טְמֵאָה. עַל גְּבֵיהֶן, כְּנֶגְדּוֹ עַד לְרִקִיעַ
טְמֵאָה. הִזָּה הָעֲלִיּוֹן עוֹדֵף עַל הַתְּחַתּוֹן פְּחוֹת מִטַּפַּח, טְמֵאָה תְּחַתֵּיהֶן,
תְּחַתֵּיהֶן וּבִינֵיהֶן טְמֵאָה. בִּינֵיהֶן אוֹ תְּחַת הַמּוֹתֵר, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר,
תְּחַתֵּיהֶן וּבִינֵיהֶן טְמֵאָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, בִּינֵיהֶן וְתְּחַת הַמּוֹתֵר, טְמֵאָה,
וְתְּחַתֵּיהֶן, טְהוֹר:

אהלות ידו – טו:ב

פרק יד – משנה ו

יש בֶּהוּ פוֹתַח טֶפַח וְאִין בִּינִיָּהוּ פוֹתַח טֶפַח, טִמְאָה תַּחְתִּיָּהוּ, תַּחְתִּיָּהוּ
טִמְאָה בִּינִיָּהוּ אוֹ עַל גַּבִּיָּהוּ, כְּנִגְדּוֹ עַד הָרְקִיעַ טִמְאָה:

פרק יד – משנה ז

אִין בֶּהוּ פוֹתַח טֶפַח, בֵּין שֵׁישׁ בִּינִיָּהוּ פוֹתַח טֶפַח בֵּין שְׂאִין בִּינִיָּהוּ פוֹתַח
טֶפַח, טִמְאָה תַּחְתִּיָּהוּ, בִּינִיָּהוּ אוֹ עַל גַּבִּיָּהוּ, טִמְאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת
וְיורֶדֶת. וְכֹן שְׁתֵּי יָרִיעוֹת שֶׁהֵן גְּבוּהוֹת מִן הָאָרֶץ פוֹתַח טֶפַח:

פרק טו – משנה א

סָגוּס עָבָה וְכִפַּת עָבָה, אִינָן מְבִיאִין אֶת הַטִּמְאָה, עַד שִׁיְהוּ גְבוּהִין מִן
הָאָרֶץ פוֹתַח טֶפַח. קְפוּלִין זֶה עַל גַּבֵּי זֶה, אִינָן מְבִיאִים אֶת הַטִּמְאָה, עַד
שֶׁתֵּהָא הָעֲלִיּוֹנָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ פוֹתַח טֶפַח. טְבִלִיּוֹת שֶׁל עֵץ זֶה עַל גַּב
זֶה אִינָן מְבִיאִים אֶת הַטִּמְאָה, עַד שֶׁתֵּהָא הָעֲלִיּוֹנָה גְבוּהָה מִן הָאָרֶץ פוֹתַח
טֶפַח. וְאִם הָיוּ שֶׁל שֵׁישׁ, טִמְאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וְיורֶדֶת:

פרק טו – משנה ב

טְבִלִיּוֹת שֶׁל עֵץ שֶׁהֵן נוֹגְעוֹת זֶה בְּזוֹ בְּקִרְנוֹתֵיהֶם וְהֵן גְבוּהוֹת מִן הָאָרֶץ
פוֹתַח טֶפַח, טִמְאָה תַּחַת אַחַת מֵהֶן, הַנוֹגֵעַ בְּשִׁנְיָהּ, טִמְאָה טִמְאָה שְׁבַעָה,
כְּלִים שֶׁתַּחַת הָרֵאשׁוֹנָה טִמְאִים, וְשֶׁתַּחַת הַשְּׁנִיָּה טְהוֹרִין. הַשְּׁלַחֵן אִינוֹ
מְבִיא אֶת הַטִּמְאָה, עַד שִׁיְהָא בּוֹ רְבוּעַ בְּפוֹתַח טֶפַח:

אהלות טוג – טו:ו

פרק טו – משנה ג

חֲבִיּוֹת שֶׁהֵן יוֹשְׁבוֹת עַל שׁוּלְיָהֶן אוֹ מִטּוֹת עַל צְדִיָּהֶן, בְּאֹיֵר, וְהֵן נוֹגְעוֹת זו בְּזוֹ בְּפֹתֵחַ טֶפַח, טְמֵאָה תַּחַת אַחַת מֵהֶן, טְמֵאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה, בּוֹקֵעַת וְיֹרֶדֶת. בְּמָה דְּבָרִים אֲמֹרִים, בְּטְהוֹרוֹת. אָבֵל אִם הָיוּ טְמֵאוֹת אוֹ גְבוּהוֹת מִן הָאָרֶץ פּוֹתֵחַ טֶפַח, טְמֵאָה תַּחַת אַחַת מֵהֶן, תַּחַת כָּלֶם טְמֵא:

פרק טו – משנה ד

בֵּית שְׁחָצְצוֹ בְּנִסְרִים אוֹ בִּירְיָעוֹת, מִן הַצְּדָדִים אוֹ מִן הַקּוֹרוֹת, טְמֵאָה בְּבֵית, כָּלִים שְׁבַחְצָץ טְהוֹרִים. טְמֵאָה בְּחָצָץ, כָּלִים שְׁבַבֵּית טְמֵאִין. כָּלִים שְׁבַחְצָץ, אִם יֵשׁ שָׁם פּוֹתֵחַ טֶפַח, טְמֵאִים. וְאִם לֹא, טְהוֹרִים:

פרק טו – משנה ה

חָצְצוֹ מֵאֲרָצוֹ, טְמֵאָה בְּחָצָץ, כָּלִים שְׁבַבֵּית טְמֵאִים. טְמֵאָה בְּבֵית, כָּלִים שְׁבַחְצָץ, אִם יֵשׁ בְּמִקּוֹמֵן טֶפַח עַל טֶפַח עַל רוֹם טֶפַח, טְהוֹרִים. וְאִם לֹא, טְמֵאִין, שְׁאֲרָצוֹ שֶׁל בֵּית כְּמוֹהוּ עַד הַתְּהוֹם:

פרק טו – משנה ו

בֵּית שֶׁהוּא מְלֵא תְּבוֹ וְאִין בִּינֵו לְבִין הַקּוֹרוֹת פּוֹתֵחַ טֶפַח, טְמֵאָה בְּפָנִים, כָּלִים שְׁכַנְגָד יְצִיָּאָה טְמֵאִים. טְמֵאָה בְּחוּץ, כָּלִים שְׁבַבֵּית, אִם יֵשׁ בְּמִקּוֹמֵם טֶפַח עַל טֶפַח עַל רוֹם טֶפַח, טְהוֹרִים. וְאִם לֹא, טְמֵאִים. אִם יֵשׁ בִּין תְּבוֹ לְקוֹרוֹת פּוֹתֵחַ טֶפַח, בִּין כָּד וּבִין כָּד טְמֵאִים:

אהלות טו:ז – טו:י

פרק טו – משנה ז

בית שמלאו עפר או צרורות, ובטלו, וכן פרי של תבואה, או גל של צרורות, אפלו כגלו של עכו, ואפלו טמאה בצד הכלים, טמאה בוקעת ועולה, בוקעת ויורדת:

פרק טו – משנה ח

חצר הקבר, העומד בתוכה טהור, עד שיהא בה ארבע אמות, כדברי בית שמאי. בית הלל אומרים, ארבעה טפחים. קורה שעשאה גולל לקבר, בין עומדת בין מטה על צדה, אין טמא אלא כנגד הפתח. עשה ראשה גולל לקבר, אין טמא אלא עד ארבעה טפחים. ובזמן שהוא עתיד לגד, רבי יהודה אומר, כלה חבור:

פרק טו – משנה ט

חבית שהיא מלאה משקים טהורים ומקפת צמיד פתיל, ועשאה גולל לקבר, הנוגע בה, טמא טמאת שבעה, והחבית והמשקין טהורין. בהמה שעשאה גולל לקבר, הנוגע בה, טמא טמאת שבעה. רבי מאיר אומר, כל שיש בו רוח חיים אינו מטמא משום גולל:

פרק טו – משנה י

הנוגע במת והנוגע בכלים, המאהיל על המת והנוגע בכלים, טמאין. מאהיל על המת ומאהיל על הכלים, הנוגע במת ומאהיל על הכלים, טהורים. אם יש בידי פותח טפח, טמאין. שני בתים ובהן פשני חצאי זיתים, פשט את שתי ידין להן, אם יש בידין פותח טפח, מביא את הטמאה. ואם לאו, אינו מביא את הטמאה:

אהלות טז:א – טז:ד

פרק טז – משנה א

כָּל הַמְטַלְטֵלִין מְבִיאִין אֶת הַטְּמֵאָה כְּעֵבִי הַמְרַדֵּעַ. אָמַר רַבִּי טַרְפוֹן,
אֶקְפַּח אֶת בְּנֵי שְׂזוּ הַלְכָה מְקַפְּחִת, שְׁשֻׁמֵּעַ הַשּׁוֹמֵעַ, וְטָעָה, שֶׁהֶאֱכָר עוֹבֵר
וְהַמְרַדֵּעַ עַל כְּתָפוֹ, וְהֶאֱהִיל צִדּוֹ אֶחָד עַל הַקְּבֵר, וְטְמֵאוּהוּ מִשּׁוּם כְּלִים
הַמְּאֵהִילִים עַל הַמָּוֶת. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲנִי אֶתְקַן שִׁיְהוּ דְּבְרֵי חֲכָמִים
קִימִין, שִׁיְהוּ כָּל הַמְטַלְטֵלִין מְבִיאִין אֶת הַטְּמֵאָה עַל אָדָם הַנוֹשֵׂאן בְּעֵבִי
הַמְרַדֵּעַ, וְעַל עֲצָמוֹן בְּכָל שָׂהוּ, וְעַל שָׂאֵר אָדָם וְכִלִּים בְּפוֹתַח טַפַּח:

פרק טז – משנה ב

כִּיצַד. כּוֹשׁ שֶׁהוּא תָּחוּב בְּפִתְלֵי, כְּחֻצֵי זֵית מִתְחַתֵּיו וְכְחֻצֵי זֵית מֵעַל גְּבִיו,
אֵף עַל פִּי שְׂאִינָן מְכוּנִין, טְמֵא. נִמְצָא מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה לְעֲצָמוֹ בְּכָל
שֶׁהוּא. הַקֶּדֶר שֶׁהוּא עוֹבֵר וְהֶסֶל עַל כְּתָפוֹ וְהֶאֱהִיל צִדּוֹ אַחַת עַל הַקְּבֵר,
הַכְּלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׂנִי טְהוּרִין. אִם יֵשׁ בְּסֵל פּוֹתַח טַפַּח, טְמֵאִים. הַתְּלוּלִיּוֹת
הַקְּרוּבוֹת בֵּין לְעִיר בֵּין לְדֶרֶךְ, אֶחָד חֲדָשׁוֹת וְאֶחָד יִשְׁנוֹת, טְמֵאוֹת.
הַרְחֻקוֹת, חֲדָשׁוֹת טְהוּרוֹת וְיִשְׁנוֹת טְמֵאוֹת. אִיזוֹ הִיא קְרוּבָה, חֲמֻשִׁים
אָמָּה. וְיִשְׁנָה, שְׁשִׁים שָׁנָה, דְּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, קְרוּבָה,
שְׂאִין קְרוּבָה מִמֶּנָּה. וְיִשְׁנָה, שְׂאִין אָדָם זוֹכְרָה:

פרק טז – משנה ג

הַמוֹצָא מֵת בְּתַחֲלָה מְשֻׁכָּב כְּדַרְכוֹ, נוֹטְלוֹ וְאֶת תְּבוּסָתוֹ. מְצָא שְׁנַיִם, נוֹטְלוֹ
וְאֶת תְּבוּסָתוֹ. מְצָא שְׁלֹשָׁה, אִם יֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה מְאַרְבַּע אַמּוֹת וְעַד שְׁמֹנֶה
כַּמְּלֵא מֵטָה וְקוֹבְרִיהָ, הֵרִי זֶה שְׁכוּנַת קְבָרוֹת. בּוֹדֵק מִמֶּנּוּ וְלֵהֲלוֹן עֲשָׂרִים
אָמָּה. מְצָא אֶחָד בְּסוּף עֲשָׂרִים אָמָּה, בּוֹדֵק מִמֶּנּוּ וְלֵהֲלוֹן עֲשָׂרִים אָמָּה,
שְׂרָגְלִים לְדַבֵּר. שְׂאֵלוֹ מִתְחֵלָה מְצָאוֹ, נוֹטְלוֹ וְאֶת תְּבוּסָתוֹ:

פרק טז – משנה ד

הבוֹדֵק, בוֹדֵק אִמָּה עַל אִמָּה וּמְנִיחַ אִמָּה, עַד שֶׁהוּא מְגִיעַ לְסֵלַע אוֹ
לְבַתּוּלָה. הַמוֹצִיא אֶת הָעֶפֶר מִמְּקוֹם טְמֵאָה, אוֹכֵל בְּדַמְעוֹ. הַמְּפַקֵּחַ בַּגֶּל,
אֵינוֹ אוֹכֵל בְּדַמְעוֹ:

אהלות טוזה – יזג

פרק טז – משנה ה

היה בודק, הגיע לנחל או לשלולית, או לדרך הרבים, מפסיק. שדה שנהרגו בה הרוגים, מלקט עצם עצם והכל טהור. המפנה קברו מתוך שדהו, מלקט עצם עצם והכל טהור. בור שמטילים לתוכו נפלים או הרוגים, מלקט עצם עצם והכל טהור. רבי שמעון אומר, אם התקינו לקבר מתחלה, יש לו תבוסה:

פרק יז – משנה א

החורש את הקבר, הרי זה עושה בית הפרס. עד כמה הוא עושה. מלא מענה מאה אמה, בית ארבעת סאים. רבי יוסי אומר, בית חמש, במורד. ובמעלה, נותן רבע כרשינים על ברך המחרשה, עד מקום שיצמחו שלשה כרשינים זו בצד זו, עד שם הוא עושה בית הפרס. רבי יוסי אומר, במורד ולא במעלה:

פרק יז – משנה ב

היה חורש והטיח בסלע או בגדר או שנער המחרשה, עד שם הוא עושה בית הפרס. רבי אלעזר אומר, בית פרס עושה בית פרס. רבי יהושע אומר, פעמים עושה, פעמים אינו עושה. כיצד. חרש חצי מענה, וחזר וחרש חציה, וכן הצדדיו, הרי זה עושה בית פרס. חרש מלא מענה, חזר וחרש ממנה ולחוץ, אינו עושה בית פרס:

פרק יז – משנה ג

החורש מלטמיה, מצבירת העצמות, משדה שאבד הקבר בתוכה, או שנמצא בה קבר, החורש את שאינו שלו, וכן נכרי שחרש, אינו עושה אותה בית פרס, שאין בית פרס לכותיים:

אהלות יז:ד – יח:ב

פרק יז – משנה ד

שְׂדֵה בַּיִת הַפְּרָס עַל גְּבֵי טְהוֹרָה, שְׁטָפוּ גְּשָׁמִים מִבַּיִת פְּרָס לְטְהוֹרָה,
אִפְלוּ אֲדָמָה וְהַלְבִּינוּהָ אוֹ לִבְנָה וְהָאֲדִימוּהָ, אֵין עוֹשִׁין אוֹתָהּ בַּיִת הַפְּרָס:

פרק יז – משנה ה

שְׂדֵה שְׂאֵבֵד קֶבֶר בְּתוֹכָהּ, וּבְנָה בָּהּ בַּיִת וְעַלֶּיהָ עַל גְּבִי, אִם הִיְתָה פְתֻחָה
שֶׁל עֲלֶיהָ מִכּוֹן כְּנֶגֶד פְּתָחוֹ שֶׁל בַּיִת, עֲלֶיהָ טְהוֹרָה. וְאִם לֹא, עֲלֶיהָ טְמֵאָה.
עֵפֶר בַּיִת הַפְּרָס וְעֵפֶר חוּצָה לְאֶרֶץ שְׁבַא בִּירֶק, מִצְטָרְפִין כְּחוֹתֵם
הַמְרֻצוּפִים, דְּבַרֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, עַד שִׁיְהִי בְּמָקוֹם אֶחָד
כְּחוֹתֵם הַמְרֻצוּפִין. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מַעֲשֵׂה שְׁהִיּוּ אֲגָרוֹת בְּאוֹת מְמֻדֵּינֵת
הֵימָּן לְבָנֵי כְּהֻנִּים גְּדוֹלִים, וְהִיּוּ בָּהֶם כְּסָאָה וְכִסְאֵי חוֹתְמוֹת, וְלֹא חָשׂוּ
לָהֶם חֻכְמִים מִשׁוּם טְמֵאָה:

פרק יח – משנה א

כִּי־צֵד בּוֹצְרִים בַּיִת הַפְּרָס. מִזִּים עַל הָאָדָם וְעַל הַכְּלָיִם, וְשׁוֹנִים וּבּוֹצְרִים
וּמוֹצִיאִים חוּץ לְבַיִת הַפְּרָס, וְאַחֲרֵים מִקְבָּלִים מֵהֶם וּמוֹלִיכִים לָגֶת.
אִם נִגְעוּ אֵלָיו בְּאֵלוֹ, טְמֵאִים, כְּדַבְּרֵי בַיִת הַלֵּל. בַּיִת שְׁמַאי אוֹמְרִים, אוֹחֵז
אֶת הַמִּגָּל בְּסִיב, אוֹ בּוֹצֵר בְּצוּר וְנוֹתֵן לְתוֹךְ הַכְּפִישָׁה וּמוֹלִיךְ לָגֶת. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, בְּמָה דְּבָרִים אָמּוּרִים, בְּכֶרֶם הַנֶּעֱשֶׂה בַּיִת הַפְּרָס. אֲבָל נוֹטֵעַ בַּיִת
הַפְּרָס, יִמְכַר לְשׁוּק:

פרק יח – משנה ב

שְׁלֶשֶׁה בַּיִת פְּרָסוֹת הֵן, הַחֹרֵשׁ אֶת הַקֶּבֶר, נֹטֵעַת כָּל נֹטֵעַ, וְאִינָה נֹזְרַעַת
כָּל זֶרַע, חוּץ מִזֶּרַע הַנִּקְצָר. וְאִם עָקְרוּ, צוֹבֵר אֶת גֵּרְנוֹ לְתוֹכוֹ וְכוֹבְרוֹ בְּשִׁתֵּי
כְּבוֹרוֹת, דְּבַרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, הַתְּבוּאָה בְּשִׁתֵּי כְּבוֹרוֹת,
וְהַקְטָנוֹת בְּשִׁלֹּשׁ כְּבוֹרוֹת. וְשׁוֹרֵף אֶת הַקֶּשׁ וְאֶת הָעֵצָה, וּמִטְמֵא בְּמִגַּע
וּבְמִשָּׂא, וְאִינוּ מִטְמֵא בְּאֵהֶל:

אהלות יח:ג – יח:ו

פרק יח – משנה ג

שָׂדֶה שְׂאֵבֵד קֶבֶר בְּתוֹכָהּ, נִזְרַעַת כָּל זֶרַע, וְאֵינָה נִטְעַת כָּל נֶטֶע. וְאִין
מְקִימִין בָּהּ אֵילָנוֹת, חוּץ מֵאֵילוֹ סָרְק שְׂאֵינֵנו עוֹשֶׂה פְרוֹת. וּמִטְמָא בְּמִגַּע
וּבְמִשָּׂא וּבְאֵהֶל:

פרק יח – משנה ד

שָׂדֶה בּוֹכִין, לֹא נִטְעַת, וְלֹא נִזְרַעַת, וְעִפְרָה טְהוֹר, וְעוֹשִׂין מְמֻנָּה תְנוּרִים
לְקִדְשׁ. וּמוֹדִים בֵּית שְׂמַאי וּבֵית הַלֵּל שֶׁבּוֹדְקִים לְעוֹשֶׂה פֶסַח, וְאִין
בּוֹדְקִין לְתְרוּמָה. וְלִנְזִיר, בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, בּוֹדְקִין. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים,
אִין בּוֹדְקִין. כִּי־צַד הוּא בּוֹדֵק. מְבִיא אֶת הָעֶפֶר שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ וְנוֹתֵן
לְתוֹדַת כְּבָרָה שֶׁנִּקְבְּיָה דְקִים, וּמְמַחָה, אִם נִמְצָא שֶׁם עֶצֶם כִּשְׁעָרָה, טְמֵא:

פרק יח – משנה ה

כִּי־צַד מְטַהְרִין בֵּית הַפָּרֶס. נוֹטְלִין מְמֻנֵנו שְׁלֹשָׁה טְפָחִים, אוֹ נוֹתֵן עַל גְּבִיו
שְׁלֹשָׁה טְפָחִים. אִם נָטַל מִחֻצֵינו אֶחָד שְׁלֹשָׁה טְפָחִים, וְנָתַן עַל גְּבִי חֻצֵינו
אַחַר שְׁלֹשָׁה טְפָחִים, טְהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אֶפְלוֹ נָטַל מְמֻנֵנו טְפַח
וּמְחַצָּה, וְנָתַן עָלָיו טְפַח וּמְחַצָּה מְמֻקּוֹם אַחַר, טְהוֹר. הַרוֹצֵף בֵּית הַפָּרֶס
בְּאַבְנִים שְׂאֵינֵנו יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ, טְהוֹר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִף הָעוֹזֵק בֵּית
הַפָּרֶס, טְהוֹר:

פרק יח – משנה ו

הַמְהַלֵּךְ בְּבֵית הַפָּרֶס עַל אַבְנִים שְׂאֵינֵנו יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ, עַל הָאָדָם וְעַל
הַבְּהֵמָה שֶׁכָּחֹן יָפָה, טְהוֹר. עַל אַבְנִים שֶׁהוּא יָכוֹל לְהִסִּיטוֹ, עַל הָאָדָם וְעַל
הַבְּהֵמָה שֶׁכָּחֹן רָע, טְמֵא. הַמְהַלֵּךְ בְּאַרְץ הָעַמִּים, בְּהָרִים וּבְסַלְעִים, טְמֵא.
בָּיִם וּבְשׁוֹנִית, טְהוֹר. וְאֵיזְהוּ הַשׁוֹנִית, כָּל מְקוֹם שֶׁהֵי עוֹלָה בְּזַעֲפוֹ:

TIME 4 MISHNA TEXT

אהלות יח:ז – יח:י

פרק יח – משנה ז

הַקּוֹנֵה שְׂדֵה בְּסוּרֵיָא, סְמוּכָה לְאַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, אִם יָכוֹל לְהַכְנִס לָהּ בְּטֶהְרָה, טְהוּרָה, וְחֵיבֵת בְּמַעֲשָׂוֹת וּבְשִׁבְעֵי עֵיט. וְאִם אֵינוֹ יָכוֹל לְהַכְנִס לָהּ בְּטֶהְרָה, טְמֵאָה, וְחֵיבֵת בְּמַעֲשָׂוֹת וּבְשִׁבְעֵי עֵיט. מְדוּרוֹת הַגּוֹזִים, טְמֵאִין. כַּמָּה יִשְׁהָא בְּתוֹכָן וְיֵהָא צְרִידָ בְּדִיקָה, אַרְבַּעִים יוֹם, אִף עַל פִּי שְׂאִין עֲמוּ אִשָּׁה. וְאִם הָיָה עֶבֶד אוֹ אִשָּׁה מְשֻׁמְרִים אוֹתוֹ, אֵינוֹ צְרִידָ בְּדִיקָה:

פרק יח – משנה ח

אֵת מָה הֵם בּוֹדְקִים, אֵת הַבֵּיבִים הָעֵמֻקִּים וְאֵת הַמַּיִם הַסְּרוּחִים. בֵּית שְׂמַאי אוֹמְרִים, אִף הָאֲשֻׁפְתוֹת וְעֶפֶר הַתַּחֲחוּחַ. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, כָּל מְקוֹם שֶׁהַחֲזִיר וְהַחֲלָדָה יָכוּלִים לְהֵלֵךְ בּוֹ, אֵינוֹ צְרִידָ בְּדִיקָה:

פרק יח – משנה ט

הָאֲצִטוֹנִיּוֹת, אֵין בְּהוֹן מְשׁוּם מְדוּר הַגּוֹזִים. רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, עֵיר גּוֹזִים שְׁחָרְבָה, אֵין בָּהּ מְשׁוּם מְדוּר גּוֹזִים. מְזַרְחַ קְסָרִין וּמַעֲרַב קְסָרִין, קְבָרוֹת. וּמְזַרְחַ עֲכוּ הָיָה סֶפֶק, וְטֶהְרוּהוּ חֲכָמִים. רַבִּי וּבֵית דִּינֹו נִמְנוּ עַל קִינֵי וְטֶהְרוּהוּ:

פרק יח – משנה י

עֲשָׂרָה מְקוֹמוֹת אֵין בְּהוֹן מְשׁוּם מְדוּר גּוֹזִים. אֶהְלֵי הָעֲרַבִּים, וְהַסְּכוּת, וְהַצְרִיפִין, וְהַבְּרַגְנִין, וְהָאֶלְקָטִיּוֹת, וּבֵית שַׁעַר, וְאוּרֵה שֶׁל חֶצֶר, וְהַמְּרֻחֵץ, וּמְקוֹם הַחֲצִים, וּמְקוֹם הַלְּגִיוֹנוֹת:

הדרן עלך מסכת אהלות

מזל טוב!